# Anayasa Mahkemesi Birinci Bölüm – B. No: 2024/38366 (2/9/2026)

Karar metni resmî kaynaktan aktarılmıştır; heyet, raportör ve vekil adları derlemeye alınmamıştır.

## TÜRKİYE CUMHURİYETİ

ANAYASA MAHKEMESİ

BİRİNCİ BÖLÜM

KARAR

(Başvuru Numarası: 2024/38366)

Karar Tarihi: 2/9/2026

(Heyet, raportör, başvurucu ve vekil adları derlemeye alınmamıştır.)

I. BAŞVURUNUN ÖZETİ

1. Başvuru, ceza infaz kurumunda yapılan aramada ele geçen dokümanların içeriği sebebiyle başvurucuların disiplin cezasıyla cezalandırılması nedeniyle ifade özgürlüğünün ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

2. Başvurucular silahlı terör örgütüne üye olma suçundan tutuklu veya hükümlü olarak Bakırköy Kadın Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda (Ceza İnfaz Kurumu) bulunmaktadır.

3. Ceza İnfaz Kurumunda 26/1/2024 tarihinde iki koğuşta genel arama yapılmıştır. Aramada ele geçirilen süreli, süresiz yayınlar eğitim birimine; diğer dokümanlar ise mektup okuma komisyonuna incelenmek üzere teslim edilmiştir.

4. Yapılan inceleme sonucunda Ceza İnfaz Kurumunca mektup okuma komisyonu aramada ele geçirilen dokümanların içeriği hakkında üç adet tutanak düzenlenmiştir. Bu tutanaklarda ele geçen dokümanlar hakkında bazı belirlemelerde bulunulduktan sonra söz konusu dokümanların içeriğinin terör örgütü mensubu kişileri övücü nitelikte olduğu, bu kişilerin faaliyetlerine ilişkin açıklamalar içerdiği tespit edilmiştir. Bu tespit üzerine başvurucular hakkında disiplin soruşturması başlatılmıştır.

5. Ceza İnfaz Kurumu Eğitim Kurulu, yapılan aramada ele geçen süreli ve süresiz yayınlar hakkında yaptığı inceleme sonucunda birtakım yayınlar hakkında toplatma kararı bulunduğunu tespit etmiştir. Bununla birlikte sakınca bulunmayan yayınların ise hangi mahpusa ait olduğu bilinemediğinden bu yayınların da mahpuslara verilmemesine karar vermiştir.

6. Disiplin soruşturması sırasında beyanı alınan kurum görevlileri; yapılan arama sırasında ortak alanda olan ve koğuşta bulunanların ortak kullanımında olan dolaplardan alınan dokümanların kime ait olduğu mahpuslara sorulduğunda, mahpusların "hepimizin" şeklinde beyanda bulundukları yönünde açıklamalarda bulunmuştur.

7. Yapılan disiplin soruşturması sonucunda başvurucuların 13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'un 44. maddesinin (3) numaralı fıkrasının (l) bendinde düzenlenen suç örgütlerinin eğitim ve propaganda faaliyetlerini yapma veya yaptırma disiplin eylemini gerçekleştirdiği gerekçesiyle 21/3/2024 tarihinde başvurucular hakkında hücreye koyma disiplin cezası verilmesine karar verilmiştir.

8. Disiplin Kurulu anılan genel aramada ele geçirilen bir adet defter nedeniyle başvuruculardan biri hakkında ayrıca 22/3/2024 tarihli kararıyla suç örgütlerinin eğitim ve propaganda faaliyetlerini yapma veya yaptırma disiplin eylemini gerçekleştirdiği gerekçesiyle hücreye koyma disiplin cezası vermiştir. Bu kararda başvurucunun defterinin içeriğinde terör örgütü elebaşının övüldüğü, terör örgütü eylem, söylem, amaç ve

hayallerinin güzellendiği değerlendirmesi yapılmıştır. (Defterden yapılan alıntı derlemeye alınmamıştır.)

9. Başvurucular, Disiplin Kurulunun kararlarına karşı şikâyet başvurusunda bulunmuştur. Şikâyetleri inceleyen Bakırköy 4. İnfaz Hâkimliği (İnfaz Hâkimliği) öncelikle başvurucuların disiplin soruşturmasının kanunda öngörülen sürelerde yapılmadığı iddiasını değerlendirmiştir. Bu kapsamda İnfaz Hâkimliği disiplin soruşturması sırasında disiplin soruşturmasının tamamlanması için ek sürenin verildiğini belirterek soruşturmanın süresinde yapıldığı sonucuna ulaşmıştır.

10. Daha sonra İnfaz Hâkimliği başvurucular hakkında verilen disiplin cezasının esasına ilişkin şikâyetleri incelemiştir. Bu çerçevede İnfaz Hâkimliği yapılan aramada başvurucuların bulunduğu koğuşların ortak alanlarında bulunan dokümanların içerik olarak PKK terör örgütünü veya mensuplarını övücü nitelikte olduğunu, dokümanlarda Ceza İnfaz Kurumunun görüldü kaşesinin bulunmadığını belirtmiştir. Bunun yanında Hâkimlik dokümanların kime ait olduğu konusunda ise disiplin soruşturması tanık olarak dinlenen kurum görevlilerinin başvuruculara ait olduğunu kabul etmiştir.

11. Başvuruculardan birinin aynı fiil nedeniyle iki kez cezalandırıldığı iddiasını da Hâkimlik değerlendirmiştir. Bu kapsamda İnfaz Hâkimliği başvurucuya verilen ikinci disiplin cezasının -her ne kadar aynı aramada ele geçirilmişse de- farklı dokümanın incelenmesi nedeniyle olduğunu tespit etmiştir. Sonuç olarak İnfaz Hâkimliği başvurucular hakkında verilen disiplin cezasına konu fiilin gerçekleştiğini, verilen cezanın orantısız olmadığını böylece usul ve kanuna uygun olduğunu açıklayarak şikâyetlerin reddine karar vermiştir.

12. Başvurucular ve vekilleri bu kararlara karşı itiraz başvurusunda bulunmuştur. İtirazı inceleyen Bakırköy 1. Ağır Ceza Mahkemesi, İnfaz Hâkimliği kararlarının usul ve kanuna uygun olduğunu, başvurucular hakkındaki disiplin soruşturmasının süresinde yapıldığını belirterek itirazların reddine karar vermiştir.

13. Başvuruculara nihai kararı öğrendikten sonra süresi içinde bireysel başvuruda bulundukları anlaşılmıştır.

14. Komisyon 2024/38483, 2024/38501, 2024/44936, 2024/45150, 2024/45153, 2024/45947, 2024/45952, 2024/45957, 2024/50010, 2024/44146, 2024/47944, 2024/40323, 2024/43815, 2024/45685, 2024/46956, 2024/45666, 2024/45501, 2024/45252, 2024/46268, 2024/36188, 2024/44285, 2024/46493, 2024/46389 başvuru numaralı bireysel başvuru dosyalarının konu yönünden hukuki irtibat nedeniyle 2024/38366 başvuru numaralı bireysel başvuru dosyasıyla birleştirilmesine, ödeme gücünden yoksun olduğu anlaşılan başvurucuların adli yardım taleplerinin kabulüne, başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar vermiştir.

II. DEĞERLENDİRME

15. Başvurucular; disiplin soruşturmasının kanunda öngörülen sürelerde tamamlanmadığını, dokümanlarda yer alan açıklamaların propaganda oluşturmadığını, savcı mütalaasının tebliğ edilmediğini, bulunan dokümanlar nedeniyle koğuşlarda kalan tüm mahpuslar hakkında disiplin cezası verildiğini, dokümanların kime ait olduğu konusunda bir belirlemenin bulunmadığını, dokümanları kabul edenlerle etmeyenler arasında bir ayrım yapılmadan topluca ceza verildiğini, verilen kararların gerekçesiz olduğunu belirterek, ifade özgürlüklerinin ve adil yargılanma haklarının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

16. Adalet Bakanlığı (Bakanlık) görüşünde; Anayasa Mahkemesinin somut olaya benzer olaylarda verdiği bazı kararlara yer verilmiştir. Daha sonra Bakanlık, başvuruculların ifade özgürlüğünün ihlal edilip edilmediği noktasında inceleme yapılırken görüşte değinilen

Anayasa ve ilgili mevzuat hükümleri, Anayasa Mahkemesi içtihadı ve somut olayın kendine özgü koşullarının dikkate alınması gerektiğini ifade etmiştir. Bazı başvurucular; Bakanlık görüşüne karşı cevaplarında genel olarak başvuru formunda ileri sürdükleri hususları yinelemiştir.

17. Bazı dokümanları Ceza İnfaz Kurumundaki koğuşlarda bulundurmaları nedeniyle başvurucular hakkında verilen disiplin cezasına yönelik şikâyetlerin bir bütün olarak ifade özgürlüğü kapsamında değerlendirilmesi gerektiği sonucuna varılmıştır (benzer yöndeki kararlar için bkz. [2. B.], B. No: 2014/14655, 18/7/2018, § 33; [1. B.], B. No: 2017/17252, 1/7/2020, § 26).

18. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan başvurunun kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

19. Ceza İnfaz Kurumunda bulundurdukları dokümanlar nedeniyle hakkında disiplin cezası uygulanan başvurucuların ifade özgürlüğüne bir müdahalede bulunulmuştur.

20. Müdahaleye dayanak olan 5275 sayılı Kanun'un 44. maddesinin (3) numaralı fıkrasının (l) bendinin kanunla sınırlama ölçütünü karşıladığı, müdahalenin Anayasa'nın 26. maddesinin ikinci fıkrasında yer alan kamu düzeninin korunması meşru amaçları kapsamında kaldığı sonucuna ulaşılmıştır. Bundan sonra yapılması gereken, müdahalenin demokratik toplum düzeninin gereklerine uygun olup olmadığını değerlendirmektir. Temel hak ve özgürlüklere yönelik bir müdahalenin demokratik toplum düzeninin gereklerine uygun kabul edilebilmesi için zorunlu bir toplumsal ihtiyacı karşılaması ve orantılı bir müdahale olması gerekir ([GK], B. No: 2014/12151, 4/6/2015, §§ 53-55; [GK], B. No: 2013/9343, 4/6/2015, §§ 70-72; [1. B.], B. No: 2014/15428, 17/7/2018, § 45).

21. Hükümlü ve tutuklular, Anayasa ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin (Sözleşme) ortak alanı kapsamında kalan temel hak ve hürriyetlerin tamamına kural olarak sahiptir ([2. B.], B. No: 2013/583, 10/12/2014, § 65). Bu bağlamda hükümlü ve tutukluların ifade özgürlüğünün de Anayasa ve Sözleşme kapsamında koruma altında olduğu konusunda hiçbir şüphe bulunmamaktadır ([2. B.], B. No: 2013/6223, 7/1/2016, § 27). Bununla birlikte ifade özgürlüğü mutlak bir anayasal güvence değildir ve Anayasa'nın 26. maddesinin ikinci fıkrasında öngörülen sebeplerle sınırlanabilir. Bu bağlamda ceza infaz kurumunda bulunmanın kaçınılmaz sonucu olarak suçun önlenmesi ve disiplinin sağlanması gibi kurumda güvenliğin ve düzenin korunmasına yönelik kabul edilebilir gerekliliklerin olması durumunda mahpusların sahip olduğu haklara sınırlama getirilebilecektir (B. No: 2013/6223, § 29).

22. Disiplin suç ve cezaları yönünden genel hüküm niteliğinde olan 5275 sayılı Kanun'un 37. maddesi uyarınca, Kanun kapsamındaki bir disiplin suçunun oluşabilmesi ve cezasının uygulanabilmesi için sadece her bir disiplin suçu yönünden belirlenen özel hükümdeki şartların gerçekleşmesi yeterli olmayıp ayrıca 37. maddedeki şartların da gerçekleşmesi gerekmektedir. 5275 sayılı Kanun'un 37. maddesine göre ceza infaz kurumunda düzenli bir yaşamın sürdürülmesi, güvenliğin ve disiplinin sağlanması bakımından kanun, tüzük, yönetmelikler ile idarenin uyulmasını emrettiği veya gerekli kıldığı davranış ve tutumları, kusurlu olarak ihlal ettiğinde eyleminin niteliği ile ağırlık derecesine göre hükümlü hakkında kanunda belirtilen disiplin cezaları uygulanacaktır (AYM, E.2013/6, K.2013/111, 10/10/2013; [1. B.], B. No: 2017/38744, 20/10/2021, § 22).

23. Bu doğrultuda Anayasa Mahkemesi, ceza infaz kurumunda yapılacak bir eylemin 5275 sayılı Kanun'un 39. ile 44. maddeleri arasında öngörülen disiplin suçunu oluşturduğu açık olsa dahi bu durumun disiplin cezası verilmesi için tek başına yeterli olmayacağını, eylemin ceza infaz kurumundaki güvenliği veya disiplini bozacak ya da düzenli yaşamın

sürdürülmesini önleyecek şekilde gerçekleştirilmesi gerektiğini kabul etmiştir (AYM, E.2013/6, K.2013/111, 10/10/2013; B. No: 2013/6223, §§ 43, 44; [2. B.], B. No: 2015/214, 9/5/2018, § 22). Dolayısıyla somut olayda başvuruculara ait dokümanların kurumdaki güvenliği veya disiplini bozacak ya da düzenli yaşamın sürdürülmesini önleyecek nitelikte kabul edilmesinin mümkün olup olmadığı incelenmelidir.

24. 5275 sayılı Kanun'da düzenleme altına alınan suç örgütlerinin propaganda faaliyetlerini yapma disiplin suçunu 12/4/1991 tarihli ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu'nun 7. maddesinde yer alan terör örgütünün propagandasını yapma suçu ile karıştırmamak gerekir. Bu ikisinin bir ve aynı şey olduğunu kabul etmek, disiplin suçunu adli bir cezanın verilmesi şartına bağlar ki böyle bir yorumun disiplin suçunun konulma amacı ve koruduğu değer ile bağdaşması mümkün olmaz. Bu nedenle suç örgütlerinin propaganda faaliyetlerini yapma disiplin suçu ceza infaz kurumlarının güvenliği ve disiplini çerçevesinde özerk bir değerlendirmeye tabi tutulmalıdır ([GK], B. No: 2018/35713, 26/1/2023, § 24; [1. B.], B. No: 2019/14529, 30/3/2023, § 30).

25. Suç örgütlerinin propaganda faaliyetlerini yapma disiplin suçu, sadece terör örgütlerinin propagandasının yapılmasını değil her tür suç örgütünün ceza infaz kurumunda propagandasının yapılmasını düzenlemektedir. Söz konusu suç örgütünün silahlı bir örgüt olması mümkün olduğu gibi silahsız bir örgüt olması da mümkündür. Bu noktadan hareket edildiğinde suç örgütlerinin propaganda faaliyetlerini yapma disiplin suçunun sadece bir terör örgütünün şiddet ve tehdit yöntemlerini meşru gösterme veya övme ya da bu yöntemlere başvurmayı teşvik etmeyle sınırlandırılması mümkün değildir. Örgütsel motivasyonu güçlendirmek, örgüte bağlılığı canlı tutmak, örgütün amaçlarını gerçekleştireceği ümidini aşılamak, örgütün korkutuculuk gücünü yaymak, örgütsel eylemleri yüceltmek, örgütün kurucu, yönetici veya üyelerini övmek amacıyla yapılan, ceza infaz kurumlarının güvenliği ve disiplini tehdit eden, mahkûmların ıslahı amacı ile çatışan faaliyetlerin tamamının bu kapsamda değerlendirilmesi gerektiği kabul edilmelidir (B. No: 2018/35713, § 25; B. No: 2019/14529, § 30).

26. Başvurucular hakkında aramada ele geçen dokümanların içeriği nedeniyle disiplin soruşturması yapılmış olup suç örgütlerinin eğitim ve propaganda faaliyetlerini yapma veya yaptırma eylemini gerçekleştirdikleri gerekçesiyle disiplin cezası uygulanmıştır. İdarenin kararlarında, genel bazı açıklamalarda bulunulmuş olup dokümanlardaki açıklamaların ne şekilde suç örgütlerinin eğitim ve propaganda faaliyetlerini yapma kapsamında kaldığı noktasında bir değerlendirme yapılmamıştır. Bu disiplin cezalarına karşı yapılan itirazları değerlendiren İnfaz Hâkimliği kararlarında doküman içeriğinin terör örgütünü ve mensuplarını övücü olduğuna değinmekle yetinmiş bu dokümanların verilen disiplin cezasını nasıl oluşturduğuna ilişkin bir açıklamaya yer verilmemiştir. Bununla birlikte ortak alanlardan elde edilen dokümanların kime ait olduğu yönünde Hâkimliğin başvurucular özelinde bir belirleme yapmadığı, disiplin soruşturması sırasında dinlenen kurum görevlilerinin beyanına üstünlük tanıdığı anlaşılmaktadır (bkz. §6). Buna karşılık Hâkimlik, şikâyet incelemesi sırasında bazı mahpusların şikâyetini kabul ederken genel olarak dokümanların bu mahpuslara ait olmadığı kabulünden hareket etmiştir. Dahası disiplin soruşturmasına dâhil edilen mahpuslardan bazıları dokümanların kendilerine ait olduğunu da açıkça belirtmiştir. Bu durumda dokümanların kendilerine ait olmadığını ileri süren başvuruculara bu yöndeki savunmalarına neden itibar edilmediğinin yeterli bir gerekçeyle açıklanmadığı görülmektedir.

27. İkinci olarak başvuruculardan biri hakkında aynı arama sonucunda elde edilen dokümanlar nedeniyle iki kez disiplin cezası verilmesine dair şikâyet ele alınmalıdır. Hâkimlik aynı aramada ele geçmiş olsa dahi bu başvurucuya ait olduğunu kabul ettiği ve farklı bir doküman olması nedeniyle ikinci kez disiplin cezası verilmesinin hukuka uygun

olduğu sonucuna ulaşmıştır. Fakat aynı aramada ele geçen dokümanların inceleme sırasına dayanarak ya da birbirinden farklı dokümanlar nedeniyle her bir doküman için neden ayrı ayrı ceza verilmesi gerektiği yeterli bir gerekçeyle ortaya konulamamıştır.

28. Öte yandan ilgili idare ve yargılama makamlarının kararlarına bakıldığında ele geçirilen dokümanların içeriğinin kurum düzeni ve güvenliği üzerindeki etkisi yönünden de hiçbir değerlendirme yapılmadığı anlaşılmaktadır. Elbette terör örgütlerini veya mensuplarını övücü içeriğe sahip dokümanların ceza infaz kurumunda bulundurulması, genel olarak kurumun düzen ve disiplini ile hükümlülerin rehabilitasyonunu olumsuz yönde etkileyebilir. Bununla birlikte idare ve yargı makamlarının her olayın kendi koşullarına göre söz konusu eylemin kurumdaki düzen ve disiplini ne şekilde bozduğunu kararlarında somutlaştırması gerekir.

29. Anayasa Mahkemesi ifade özgürlüğüne yapılan bir müdahalenin kamu makamları tarafından ortaya konulan gerekçelerinin ilgili ve yeterli olup olmadığını denetler (diğerleri arasından bkz. [1. B.], B. No: 2014/1577, 25/10/2017, § 58; B. No: 2014/12151, § 56; [1. B.], B. No: 2014/6128, 7/7/2015, § 56; [GK], B. No: 2018/17635, 26/7/2019, § 120; [GK], B. No: 2018/38143, 3/10/2019, § 60; hükümlü ve tutuklulara uygulanan disiplin cezaları bağlamında bkz. B. No: 2014/14655, §§ 50-54; [1. B.], B. No: 2015/3370, 9/1/2020, §§ 33-37). Somut olayda yargılama makamları, başvuruculara eylemleri nedeniyle disiplin cezası ile cezalandırılmalarının zorunlu bir toplumsal ihtiyacı karşıladığını ilgili ve yeterli bir gerekçe ile gösterememiştir. Bu nedenle başvuruculara ifade özgürlüğüne hücreye koyma cezası verme suretiyle yapılan müdahalelerin demokratik bir toplumda gerekli olduğunun söylenemeyeceği değerlendirilmiştir.

30. Açıklanan gerekçelerle Anayasa'nın 26. maddesinde güvence altına alınan ifade özgürlüğünün ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

III. GİDERİM

31. Başvurucular; ihlalin tespiti, yeniden yargılama, maddi ve manevi tazminat talebinde bulunmuştur.

32. Başvuruda tespit edilen anayasal hak ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar ve zorunluluk bulunmaktadır. Anayasa'nın 148. ve 153. maddeleri ile 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 50. ve 66. maddeleri uyarınca ihlal kararının gönderildiği yargı mercilerinin yapması gereken iş, yeniden yargılama işlemlerini başlatıp Anayasa Mahkemesinin ihlal kararında belirtilen ilkelere ve gerekçelere uygun biçimde yürütülecek yargılama sonunda hak ihlalinin nedenlerini gidererek yeni bir karar vermektir (yeniden yargılama konusunda bkz. [GK], B. No: 2014/8875, 7/6/2018, §§ 54-60; [1. B.], B. No: 2016/12506, 7/11/2019, §§ 53-60, 66; [GK], B. No: 2020/32949, 21/1/2021, §§ 93-100).

33. Öte yandan hak ihlali kararından Anayasa Mahkemesinin davanın sonucuyla ilgili olarak bir tutum sergilediği sonucu çıkarılmamalıdır. Anayasa Mahkemesince verilen hak ihlali kararı uyuşmazlığın sonuçlarından bağımsız olup davanın kabulüne, reddine ya da beraate veya mahkûmiyete karar verilmesi gerektiği anlamına gelmemektedir. Kural olarak yargılamanın her aşamasında olduğu gibi ihlalin sonuçlarını gidermek üzere yeniden yapılacak yargılama sonunda da delillerin dava ile ilişkisini kurma ve bunları değerlendirip sonuç çıkarma yetkisi ilgili mahkemelere aittir.

34. Son olarak yalnızca ihlal tespitiyle giderilemeyecek olan manevi zararları karşılığında ve eski hâle getirme kuralı çerçevesinde başvuruculara ayrı ayrı net 20.000 TL manevi tazminat ödenmesine karar verilmesi gerekir. Başvurucular, maddi zarara ilişkin olarak bilgi ve belge sunmamıştır. Bu nedenle başvuruculara maddi tazminat talebinin reddine karar

verilmesi gerekir.

IV. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. İfade özgürlüğünün ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

B. Anayasa'nın 26. maddesinde güvence altına alınan ifade özgürlüğünün İHLAL EDİLDİĞİNE,

C. Kararın bir örneğinin ifade özgürlüğünün ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere Bakırköy 4. İnfaz Hâkimliğine (E.2024/2499, K.2024/3002; E.2024/2779, K.2024/3004) GÖNDERİLMESİNE,

Ç. Başvuruculara ayrı ayrı net 20.000 TL manevi tazminat ÖDENMESİNE, tazminata ilişkin diğer taleplerin REDDİNE,

D. 40.000 TL vekâlet ücretinden oluşan yargılama giderinin, vekille temsil edilen başvurucular yönünden kararda gösterilen gruplar hâlinde müştereken veya ayrı ayrı ÖDENMESİNE (başvurucu adları derlemeye alınmamıştır),

E. Ödemelerin kararın tebliğini takiben başvuruculara Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

F. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 2/9/2026 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.